

PROGRAM NOCI KOSTOLOV, CHRÁM OBETOVANIA PANNY MÁRIE ČERVENÍK

01.06.2012

Hlavný program:

17:50 - 18:00 **Hlahol zvonov**

18:00 - 18:05 **Opona sa otvára**

18:05 - 18:35 **Víta Vás Verešvaranka**

vystúpenie dychovej hudby

18:40 - 18:55 **Nie je dom ako dom**

zamyslenie brata Mateja na tému Chrám ako symbol

19:00 - 19:20 **Folklór & deti**

19:25 - 19:55 **Parafráza Sol' nad zlato**

bábkové divadlo s biblickým záverom

20:00 - 20:15 **Nezabudnuteľné melódie**

alias spievame spolu

20:20 - 20:30 **Pohľad späť**

prednáška Doc. PhDr. Juraja Hladkého, PhD. o dejinách nášho chrámu

20:40 - 21:00 **Objatie**

objímame miesto Zrodu našej Lásky

21:05 - 21:40 **Chlieb a MY**

obrazová prezentácia

21:45 - 22:15 **Adorácia**

22:20 - 22:50 **Hudba a slovo**

skupina Heskoviči + vokálno - inštrumentálne zoskupenie Mladí husliсти a Hviezdičky

22:55 - 23:25 **Malý princ**

naše herecké talenty

23:30 - 24:30 **„Dvojdňová“ svätá omša**

Paralelné programy:

18:30 – 21:30 – obhliadka veže

Výstava fotografií **Tušenie svetla**, detské kresby, výstava šúpoliek....

Pomôžete nám stavať DOM NÁŠHO SPOLOČENSTVA? ĎAKUJEME

Názov účtu: Rímskokatolícka Cirkev Farnosť Červeník, č.ú.: 20297905/6500

www.cervenik.fara.sk

Kontakt: 0905 947 655 E-mail: kyskam@gmail.com

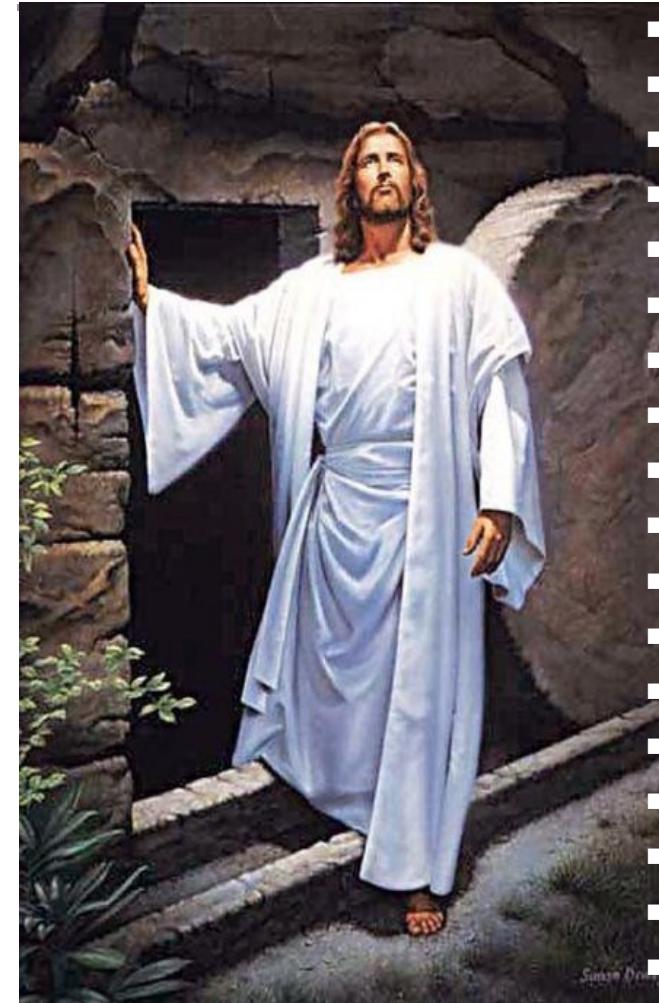
MARIÁNSKE NOVINY ČERVENÍK

Číslo 24

V. ročník

1.4.2012

- Slovo na úvod
- Aktuality
- Z vášho pera
- Veľká noc
- Zažať lampu
- Bez TEBA to nepôjde
- Partnerstvo
- Príbehy
- Vieš o tom???
- Spomíname na Jána Pavla II.
- Dobrú chut'!
- Liturgia a všedný deň
- Už vieš prečo?
- Malé potešenie pre dušu
- Milé deti
- Tento poznáte?
- Krížovka
- Program—Noc kostolov

Veľmi často sa stáva, že náboženský život po Veľkej noci akoby zastal. Má veľkonočné prázdniny. Kristus vstal z mŕtvych, je šťastný, akoby sa utiahol na odpočinok za vykonané služby. A my tiež. On je v blaženosťi a my si tu budeme ďalej žiť a trápiť sa na zemi. Boli sme s Ježišom v utrpení, budme s ním aj vo vzkriesení! Akosi sa nám ľažko opúšťa naša pesimistická náтуra. Akoby sme si chránili smútok, aby sme nevideli radosť iných. Nie je to egoizmus? Tešíť sa pri radosti druhého predpokladá jemnosť srdca, odútanie sa od svojho „ja“, a to sa nám nedarí. Ozaj, máme doma aj obraz vzkrieseného Krista? Všetci máme na stenách kríž, ale vzkriesený Kristus by mal prežiať našu domácnosť. Dobre prežitá Veľká noc je aj kríž, aj vzkriesenie. Kristovo náboženstvo je náboženstvom vzkriesenia. Sv. Pavol hovorí: „Ak Kristus neboli vzkriesený, potom je márne naše hlásanie a márna je aj naša viera.“ (1 Kor 15,14)

Boh má v našom živote také miesto, aké má radosť. Nie je potrebné stáť na stráži pri prázdnom hrobe, ale treba ísť do reálnej prítomnosti. Ježišov hrob je minulosťou. Prítomnosťou je vzkriesenie. Apoštoli po Ježišom odchode už nikdy nežialili za telesným Kristom. Oni prekypovali životom, duchovnou radosťou, istotou, odvahou i vierou. Ich správanie vyplývalo z presvedčenia z Ježišovho zmŕtvychvstania. Ježiš naplnil svet radosťou a chcel, aby v nás bola v plnosti. Emauzským učeníkom povedal: „O čom to hovoríte...? Vy nechápavá a ťarbať srdcom...“ (por. Lk 24, 17-25) Tí, ktorí prijali vzkriesenie, majú byť medzi ľuďmi. Tam treba jasne hovoriť svojim životom o tom, čo sme zažili, videli a počuli. Emauzskí učeníci si povedali: „Či nám nehorelo srdce, keď nám otváral Písma?“ Chceme, aby nám zahoreli srdcia radosťou? Otvorme Písma, ale otvorme aj srdce, aby slová mali

*Prajeme Vám,
aby bola Veľká noc pre
Vás skutočne veľkou a
sväťou*

*Nech v nej máte dostatok času
na tichý šepot s Kristom.*

*Nech v nej precítite mystiku Eu-
charistie i pokoru ticha smrti...*

*Nech v nej zažijete skutočné od-
pustenie a uzdravenie.*

*Nech sa v nej stretnete so sku-
točnou Láskou.*

*A nech Vaše srdce slobodne za-
plesá ALELUJA!*

-redakcia-

V KNIHÁCH HLADÁME BOHA, V MODLITBE HO NÁJDE- ME.

PÁTER PIO

„Láska v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že On miloval nás a poslal svojho...**(tajnička).**“ (1 Jn 4,10)

	Pomalujem športový úbor	3	Rieka pri Omsku	Nočňah pod holým nebom	Aromatická zlúčenina, cyklohexanol	Predpona superlatívnu	Staršia plošná miera	Chemická značka prvkú ruténium	2	Vzťahujúca sa na žabu
zobákom ohodený istý druh obilia										
matkina horná končatina										
Akademija Nauk (skr.)			Vojenský oddiel Prikazuj				Kráterové jazero Címer	Osvetová beseda Címer		
Strašil							Medzi, po česky Volný, po nemecky			
Starší slovenský spisovateľ					Poľnopodnik v USA Kilogram (hovor.)					
Hmyzožravý cicavec s pichliačmi			Morské rakvy Vlastnila							
Erste Hilfe (skr.)			Pokoj zbrani Stávková hra					Španielsky člen Starogrécy Bohlesov		Lieskový orech
Žmurkali							Predložka Krútňava			
Umelecký výtvar							Kúpacie nádoby Súper, rival			
Renáta (dom.)					Goniometr. Funkcia Obviňuj					
Ozvena			Plí, po česky Časť úst					ukej (skr.) Pásovec juhoamer.		
MPZ vozidiel Seychel			Zadný roh vratí Stupeň v džude					Alebo (bás.) Medzinárodné Spoločenstvo		
Pomôcky: SY, apar, frei, Pan, SIU	Starorímsky peniaz	Časť týždňa Osobné zámeno					Spievanie Lekárska komora			
Vyhnutý kočovník					Odlievané					
1					Príslušník Dôždovho rolnického povstania					

VEĽKONOČNÁ OSEMSMEROVKA

Vyškrť 31 slov, ktoré súvisia s Veľkou nocou. Ostane Ti 39 písmen tvoriacich tajničku. Jej riešenie prines do sakristie.

Z	A	K	Ú	P	A	Č	K	A	L	E	A	K	Č	A	B	I	Š	B
E	L	U	E	C	I	S	A	R	K	A	Z	Č	J	I	A	I	R	
L	S	V	I	E	C	E	I	K	Č	K	H	Á	A	R	A	E	D	K
E	Š	I	Ž	E	J	L	U	Í	N	R	B	B	A	J	L	U	O	J
N	M	E	S	A	Í	R	J	U	O	R	A	J	E	A	A	T	O	A
Ý	Y	J	E	G	I	A	Š	B	O	R	Y	I	S	Ž	A	C	B	L
Š	K	I	I	A	VE	E	K	Á	K	N	Ø	C	I	Ž	C	E	E	
T	I	V	T	Š	A	S	P	N	T	D	B	L	P	I	Á	O	T	L
V	Ć	K	V	D	O	O	A	A	J	Ö	N	Ý	R	A	E	N	A	U
R	A	V	Ö	N	Š	K	I	O	T	S	K	K	T	A	Ś	L	K	J
T	J	V	Á	I	Z	V	R	A	M	Ł	J	E	D	Á	N	K	S	A
O	A	R	E	R	S	T	T	V	E	P	S	O	L	A	V	ch	Á	V
K	Z	M	Ŕ	T	V	Y	ch	V	S	T	A	N	I	E	Y	ch	L	L

aleluja, baránok, Biela sobota, hrob, chválospev, Ježiš, korbáč, kraslice, kríž, kúpačka, kuriatka, láska, nádej, noc, obeta, pašie, paškál, ráno, sviatky jari, sviece, šibačka, šunka, trojdnie, vajíčka, Veľký piatok, vigília, voda, zajace, zajačiky, Zelený štvrtok, zmŕtvychstanie

Na hodine náboženstva: „Prečo sv. Peter trikrát zaprel Pána Ježiša?“ „Lebo mu uzdravil svokru!“

Vypočuli sme si na sv. omšíach....

- „Pane, Ty si si pannu Máriu vylovil...“ (vyvolil)
- „Izraeliti pochytili zajacov“ (zajatcov)
- „Kristova milosť v nás sa rozhnojila“ (rozhognila)
- „Ved' obzieračka nič neznamená...“ (obriezka)
- „Starostlivo vedie ovce Breznice...“ (brezivé)
- „Pane, nie som hotel... (hoden)
- „Pán s Vami. I s bruchom Tvojím... (I s duchom Tvojím)
- „Čítanie z listu sv. apoštola Pavla Galančanom“ (Galančanom)

TENTO POZNÁTE?

živnú pôdu na rast. Tu máme všetci zdroj života. Z toho žila a žije celá Cirkev. Poúvajme vzkrieseného Krista cez slovo v Cirkvi. Nebudme kresťanmi, ktorí zostávajú so svojou vierou iba v utrpení, ktoré prerastá do pesimizmu. Sme povolaní byť kresťanmi veľkonočného rána: „*S veľkou radostou bežali to označiť...*“ (Mt 28,18)

Zabúdame sa tešiť aj z toho, že sme verejci, že máme Boha, ktorý žije, ktorý s nami kráča dejinami, aby sme neboli sami v dňoch súmraku ani v dňoch slnečného jasu. Radujme sa, že patríme do Kristovej Cirkvi. V nej má každý svoje miesto a tých miest je tu veľmi mnoho. Na každom z nich môže byť veselý kresťan, naplnený radosťou, že každým dňom i skutkom vydáva svedectvo, že patrí do spoločenstva tých, ktorí vyznávajú Kristovo náboženstvo vzkriesenia.

Váš brat Matej

AKTUALITY

✓ POZEMOK

Na februárovom zasadnutí Oz a Farskej rady sa dohodlo, že časť pozemku Na bûdach, na ktorom by malo stáť Farské pastoračné centrum a ktorý je vo vlastníctve Obecného úradu, sa v pomere 1:1 vymeni s časťou pozemku na miestnom cintoríne, ktorý patrí Cirkvi. Ide o pás široký cca 5,80 m a dlhý cca 101 m (teda o rozlohu asi 580 m²), na ktorom stojí cesta pred Domom smútka, cesta za Domom smútka - až po zadný rohový vchod, odkiaľ sa odvážajú autom smeti z kontajnera a samotný Dom smútka. Pri tejto príležitosti by sa konečne zlegalizovala aj jeho budova, lebo bola v predchádzajúcich rokoch postavená „na čierno“. Touto výme-

nou, ktorá bude potvrdená zmluvou medzi Obecným úradom a Farnosťou, neutrpí ani obec, ani farské spoločenstvo a čo je najdôležitejšie, ani dôstojnosť miesta trvalého odpočinku našich blížnych. S daným riešením vyjadril súhlas aj ABÚ v Trnave.

✓ POZITÍVNE PREKVAPENIE

Opäť pozitívne prekvapenie- páñ Ján Vančo, rodák z Červeníka, obetoval na stavbu farského centra 10.000,- €. Počas februárovej zbierky na stavbu fary sme vyzbierali 2.641,-€. Božé, vďaka.

✓ ČO NÁM UNIKLO?

ziaľ, ale slovenský Národný týždeň rodiny, ktorý bol od 13.- do 18. 02., prešiel v našej farnosti bez väčšieho povšimnutia. Azda v budúcom roku to bude lepšie.

✓ AIDA V SND

18. 02. sa členovia Neziskovej organizácie Karotka (naši dôchodcovia) zúčastnili na opernom predstavení Verdiho Aidy v novej budove SND v Bratislave. Všetci zúčastnení si so sebou domov odniesli krásu Verdiho árií a vznešenú harmonickú majestátnosť jeho zborov.

✓ OBJAVOVAŤ HODNOTU ŽIVOTA

Počas celého pôstneho obdobia bývala v piatok o 17:15 a v nedeľu o 15:00 v kostole tradičná pobožnosť krížovej cesty. Vo svetle Ježišovho kríža sme sa učili znova objavovať svoju vlastnú ľudskú hodnotu. Množstvo ľudí, ktorí sa zúčastňovali na nej, bolo príjemným prekvapením.

✓ ZAČALO A POKRAČUJE

26. 02., po nedelňajšej pobožnosti krížovej cesty, sme sa z kostola presunuli (cca 20 mladých ľudí) do Kultúrneho domu na prvý florballový zápas. Po dvoch hodinách „vybúrenia“, keď už naše tričká boli prepotené, nám dobre padli koláče a zákusky od dobrých ľudí... Dohodli sme sa, že naša

nová športová „aktivita“ bude pokračovať každú druhú nedeľu a budeme ju kombinovať s futbalom.

✓ HOSTIA Z LIPTOVA

17. marca bola v našej farnosti duchovná obnova, ktorú viedla Komunita Blahoslavenej z Okoličného. Začala v preplnenom kostole 16. 03. večernou animovanou krížovou cestou a na druhý deň pokračovala rannými chválami, prednáškami sr. Dárie Miezgovej, obedňajšou sv. omšou a napokon adoráciou spojenou s individuálnymi modlitbami. Časť prítomných (vyše 150 ľudí) sa zúčastnilo i agapé, ktoré naše ženy pripravili v Kultúrnom dome. Atmosféra bola priam rodinná. Vďaka.

✓ ČEBICI

18. 03. sa skupina ČEBICI („červenícky bicyklisti“) vydala na „jozefínsku“ hodinovú cyklistickú túru. Deväť ľudí (najmladší 6 ročný Matúško) hravo zabsolvovalo okruh Červeník- Drahovce- Červeník.

✓ RADOSTNÝ KŇAZ

23. 03. navštívil brata Mateja s p. architektom Režuchom dp. Janko Záhradník, väčšine červeníčanov známy ako bývalý

leopoldovský farár a dnes farár v Lozorne. Aj on ide stavať pastoračné centrum vo svojej farnosti a prišiel sa bližšie oboznámiť a inšpirovať našim projektom.

✓ NOVÁ ŠANCA PRE NÁS

Vysluhovanie sviatosti zmierenia, čiže predveľkonočná sv. spovedeň bola v našej farnosti: 28.03. od 15:30 do 18:00 v Ratkovciach spovedali dva knazí (dp. Tibor Sloboda a brat Matej) a 29. 03. v Červeníku od 10:00 do 12:00 a poobede od 15:00 do 18:00 siedmich knazí (dp. Sloboda, Bašo, Minarovský, Hoľko, Súdor, Gibala a brat Matej). Nával ľudí bol najmä v dopoludňajších hodinách. Sv. prijímanie sa rozdávalo počas spovedania priebežne každú hodinu. Kvôli spovedaniu boli sv. omše v Červeníku celý týždeň ráno o 06:45. Výnimkou bol iba pondelok (Slávnosť Zvestovania Pána) a štvrtok. V tieto dni boli sv. omše v pravidelnom čase o 18:00. Brat Matej v súvislosti so spovedaním naliehavo prosil, aby nikto nikomu v tejto oblasti nerobil násilie (najmä rodičia mladým ľuďom), lebo sviatost' sa musí prijímať v absolútnej slobode.

✓ FATIMA V ČERVENÍKU

V pondelok (26. 03.), na Slávnosť Zvestovania Pána, o 17:00 sa konala fatimská pobožnosť.

✓ MOTYKY, LOPATY, HRABLE, METLY

RK Karotka zorganizovala veľké jarné upratovanie v okolí kostola. Nech ich Pán Boh odmení za túto službu.

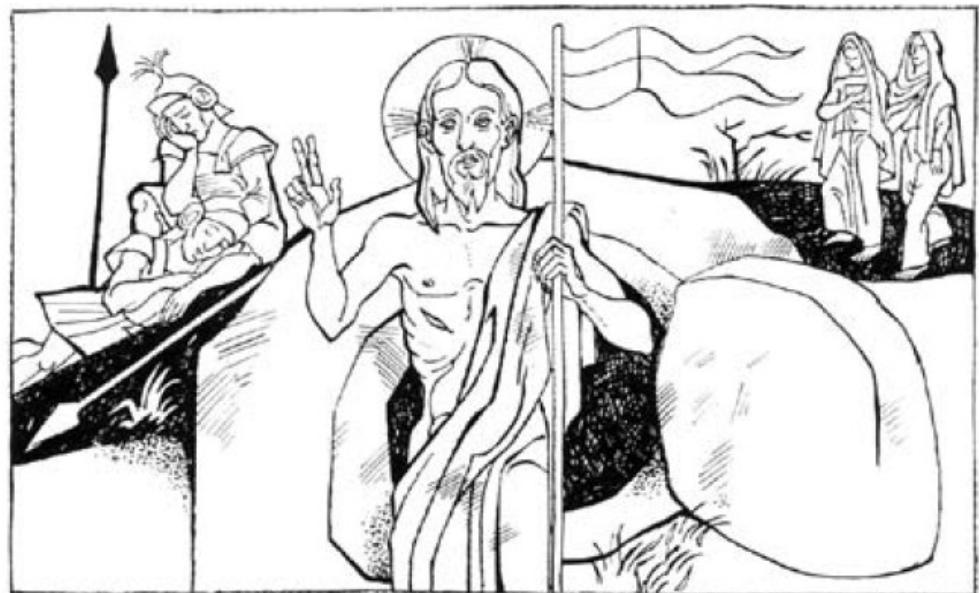
✓ VODA, HANDRY, VYSÁVAČE

Veľké predveľkonočné upratovanie kostola sa koná v pondelok 02. 04. Opäť sa bude robiť v dvoch etapách: ráno a poobede. Všetkým zúčastneným dakujueme za ochotnú pomoc.

MILÉ DETI!

Budeme prežívať najväčšie kresťanské sviatky. Končí sa pochmúrne obdobie pôstu a nastala nám doba radosti. Radujme sa zo zmŕtvychvstania nášho Pána, ktoré nám prinieslo spásu. „Keby Kristus nevstal z mŕtvych, márna by bola naša viera.“ Ježišovo umučenie sa neskončilo pochovaním do hrobu. To by jeho smrť naozaj nemala nijaký význam. Jeho láska však premohla smrť a hriech a on slávne vstáva z hrobu. Preto sa radujme...

A aby sme vám aj my urobili radosť, pripravili sme pre vás veľa zaujímavostí. Veľkonočnú osemsmerovku, omaľovánku a pieseň Ježiš žije. Určite ju mnogí poznáte. Tí z vás, ktorí chodia do hudobnej školy, môžu si ju aj zahrať na nejakom hudobnom nástroji. Pustite sa teda do lúštenia, maľovania a spievania. Prajeme vám príjemnú zábavu.

JEŽIŠ ŽIKE

R: Ježiš žije, Ježiš žije, všetci ľudia nech to vedia, Ježiš žije. Ježiš žije, Ježiš žije, všetci ľudia nech to vedia, Ježiš žije.

2. /: A on s nami zostane, :/ (3x) náš Pán. Aleluja, bratia! Nech sa každý pridá k nám, nikto nemusí byť sám, Ježiš s nami zostane, jak slúbil nám. R:

1. /: Všetci z mŕtvych vstaneme, všetci z mŕtvych vstaneme, všetci z mŕtvych vstaneme, jak On. Aleluja, bratia! Vtedy, až sa skončí čas, Ježiš Kristus príde zas a my všetci z mŕtvych vstaneme jak on. R:

SPIEVAME SPOLU

UŽ VIEŠ PREČO?

Prečo sa používa výraz „zvony odleteli do Ríma“, keď prestanú zvonit zvony na zelený štvrtok? Má to nejakú bližšiu súvislosť s Veľkonočnými sviatkami, alebo len také ľudové porekadlo?

Toto porekadlo súvisí s liturgiou. Sväté trojdnie je totiž dobou stíšenia, kedy sa zvony a varhany odmlčia od Glória (Sláva Bohu na výsostach) večerná omša na Zelený štvrtok a znova naznejú pri Glória veľkonočná vigília. Pretože sa nezvoní a nehrájú varhany, hovorí sa že „..... odleteli do Ríma“.

Kedy sa po prvý krát v kostole objavilo tzv. Večné svetlo a aký má presne význam?

Už v prvotnej cirkev dbala na to, aby chorý a umierajúci mali možnosť prijímať eucharistiu i mimo slávenia bohoslužby. Preto sa eucharistia uchovávala, pôvodne v domoch klerikov, neskôr v samotných kostoloch. Spočiatku sa k tomuto účelu využívali sakristie alebo malé výklenky v lodi kostola, prípadne nádoby v tvare holubice zavesené zo stropu, neskôr sa vďaka rozvíjajúcej sa eucharistickej úcte začali používať svätoštánky väčšie, ktoré pojali i monštranciu k výstave eucharistie. A znamením, že sa v danom mieste uchováva eucharistia, bola trvale horiacia lampa – večné svetlo. Presné dátovanie, kedy sa začalo používať dnes ľahko zistíme.

-Petr Šíkula-

MALE POTEŠENIE PRE DUŠU...

AKO POVEDAŤ...

Jeden muž, ktorého manželstvo bolo v kríze, sa vybral za slávnym učiteľom, aby sa s ním poradil. Učiteľ ho vypočul a poradil mu: „Musíš sa naučiť počúvať svoju manželku.“

Muž si vzal radu k srdcu. Po mesiaci sa vrátil za učiteľom a povedal mu, že počúval každé slovo, ktoré jeho žena vyslovila. Učiteľ mu s úsmevom povedal: „Teraz sa vráť domov a počúvaj každé slovo, ktoré nevysloví.“
.....

Akými slovami môžem potešiť?
Akými slovami urobiť niekoho šťastným?
Hovoriť o priateľstve?
Hovoriť o svornosti?
Hovoriť aj o slobode?
Alebo chytiť za ruku?
Čo povedať, keď chcem prejavíť lásku?
Čo povedať, keď chcem byť nežný?
Mám povedať milujem ťa?
Mám to hovoriť vždy?
Mám to hovoriť aj deťom?
Alebo ťa mám chytiť za ruku?
Ako to mám povedať? Akými slovami?
A ak nepoviem nič, ak mlčím?
Ak sa na teba jednoducho pozérám?
A usmejem sa a moja ruka sama chytí tvoju ruku a ty počuješ tieto slová v mojom mlčaní.
-Blandina, 19 rokov, umrela na rakovinu kostí-

večného. V novšom čase na mnohých miestach začalo byť zvykom veľkonočné svetlo v lampášoch z chrámu a položiť ho s modlitbou za zosnulých na ich hrob: jeto mnohovravný zvyk, prežívaný s nádhernou veľkonočnou liturgiou (ľahko a dôstojne sa dá veriacemu spoločenstvu uskutočniť tento prejav veľkonočnej viery tam, kde je cintorín okolo alebo blízko kostola). Kristovo svetlo sa chcešíriť ako neuhasiteľný požiar....

✓ VEĽKONOČNÉ TROJDNIE V ČERVENÍKU

Program bohoslužieb počas Veľkého týždňa v naše farnosti:

Červeník	Ratkovce
ZELENÝ ŠTVRTOK	18:00
VEĽKÝ krížová cesta	12:00
PIATOK obrady	15:00
BIELA SOBOTA	18:30
	18:30

✓ MISSA CHRISMATIS

Na Zelený štvrtok (5. apríla) o 9:30 v Katedrále Jána Krstiteľa v Trnave sa koná sv. omša spojená so svätením olejov a obno-

vením kňazských sľubov. Celebrovať ju bude arcibiskup Mons. Róbert Bezák so svojimi kňazmi.

✓ NOC KOSTOLOV

Noc kostolov mala v našej arcidiecéze v roku 2011 veľký úspech. Do tejto aktivity, ktorá ma európsky rozmer sa v tomto roku zapája aj naša farnosť. Táto aktivita sa bude konať dňa 01.06. 2012 a jej program nájdete na konci tohto čísla, na interneto-vej stránke farnosti alebo na www.nockostolov.sk.

✓ ĎAKUJEME

Najbližšia zbierka na stavbu farského pastoračného centra bude až 22. apríla. Za každý milodar už dopredu vďaka.

Všetko zlé je na niečo dobré

Z VÁŠHO PERA

V 23. Čísle MN je príspevok nášho dp. farára: „Fara – dom pre jedného človeka.“ V príspevku sa uvádzajú základné informácie o výstavbe novej farskej budovy. Okrem iného je tam zmienka o anonymnom liste. Citujem z uvedeného príspevku p. farára: „Jeden z našich bratov – farníkov mal odvahu vysloviť túto otázku: Je potrebné, aby jeden človek obýval taký dom?“

V našej spoločnosti prevláda názor, že anonymné listy treba hádzať do koša, netreba na ne vôbec reagovať. Anonym (gr. anónimus – bezmenný) je autor nejakého spisu, listu alebo diela, ktorý ukryva (neuvádzza) svoje meno. Existuje veľa rozprávok, povestí, porekadiel a ľudových múdrostí, ktorých autorov nepoznáme.

Často ich opakujeme alebo sa podľa nich aj správame. Nie je podstatné, že autora nepoznáme. Podstatné je, že obsah povestí, rozprávky, citátu alebo výroku je poučný, pravdivý alebo aspoň hodný zamyslenia. Preto veľmi kladne hodnotíme brata Mateja, autora tohto príspevku, že ten list nezahodil, reagoval naň a my, čitatelia, sme sa dozvedeli o jeho obsahu to podstatné. Jedno staré latinské príslovie hovorí: *Malum nullum est sine aliquo bono – žiadne zlo nie je bez voľajakého dobra.* Po slovensky: „Všetko zlé je na niečo dobré.“

V tejto súvislosti som si uvedomil to, že v Červeniku (Verešvári) máme už taký podobný prípad. Áno, ide azda o najkrajšiu a najimpozantnejšiu budovu v Červeniku. Je to budova, ktorá je tiež postavená pre Jedného. Je to nás kostol. Na hlavnom strednom oblúku je nápis: „Dom môj je dom modlitby.“ Nie je tam napísané nás dom, ale môj dom. A predsa ho užívame

všetci, čo máme potrebu ten kostol na-vštevovať. Užívame teda ovocie úmornej práce našich predkov.

Uvediem veľmi stručne niekoľko údajov o našom kostole:

Rímskokatolícky kostol v Červeníku je zasvätený tajomstvu Obetovania Panny Márie. Kostol sa začal stavať v roku 1723. Obvodové múry boli postavené z kameňa už v roku 1726. Pre nedostatok peňazí bol kostol 40 rokov bez strechy.

Až v roku 1775 bola ukončená klenba a krov so šindľovou strechou. Šindle strúhali v zime mnohí občania Verešvára. Na výstavbu kostola prispel aj zemepán gróf Juraj Erdődy. Otec mi rozprával, že podľa ústneho podania veža kostola bola postavená až v roku 1809. Náklady na postavenie veže uhradil mestny bohatší občan Ján Gula. Bol to bezdetný vdovec, ktorý predal celý majetok a údajne býval a zomrel na povaly nášho kostola. Kostol stavali naši predkovia skoro 90 rokov, čo je takmer päť generácií v podmienkach, kedy bolo umetie vôbec prežiť. Neviem presne ako v tej dobe ľudia žili. Koľko mala naša dedina obyvateľov. Aké bolo zloženia obyvateľstva. Koľko tu žilo rolníkov, pastierov, kováčov, tesárov, murárov, šindelárov, mlynárov atď. V tých časoch Uhorsko bolo ešte feudálne. Zem vlastnil zemepán, obrábal ju urbárny sedliak. Ten bol povinný odvádzať naturálne desiatky pánovi, peňažné dávky a ešte pracovať na panskom.

V tých dobách boli rôzne ozbrojené povstania proti Habsburgovcom, tzv. Kurucko – Labanské vojny. Poddaní museli živiť miestne uhorské oddiely, poskytovať krmi-

vo pre kone. Ďalej museli platiť kontribúcie, t.j. peňažné a naturálne dávky pre nepriateľské vojská, keď tieto vytlačili uhorské.

Predstavte si ako museli prostí ľudia tvrdo pracovať. Napríklad len žatva na stat-

koch trvala pri ručnom kosení dva mesiace, mlatba trvala celú zimu. Mlátilo sa cepami alebo na holohumnici – kopytami koní. Bol to priam biblicko-patriarchálny pracovný postup.

Ľudia mali biedne bývanie, trápili ich rôzne choroby. Deti sa vtedy rodilo veľa, ale bola strašne veľká detská úmrtnosť. Život týchto ľudí bol veľmi ťažký. Keďže zomierali doma, stretávali sa často so smrťou. Mám pocit, že aj napriek tomu boli aj šťastní, veď už vtedy vznikali naše pekné ľudové tradície.

Tak v takých podmienkach asi žili naši predkovia, ktorí sa aj napriek ťažkému životu sa podujali postaviť kostol. Kameň na stavbu dovádzali na pltiach po Váhu z

Veľkonočná svieca - paškál

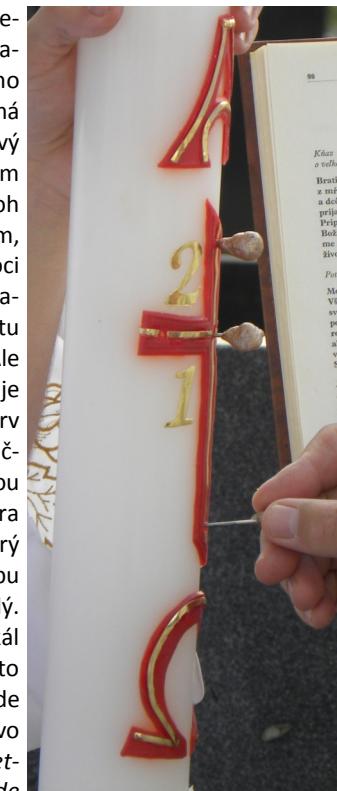
Na Veľkú noc, „noc všetkých nocí“ cirkevného roka, na zadatku liturgie zapáli sa pred kostolom štós uloženého dreva a od jeho ohňa veľkonočná svieca. Táto svieca nesie sa na čele sprievodu do celkom tmavého chrámového priestoru. Paškál má pripomenúť aj ohnivý stĺp, pod znamením ktorého Boh, ako Boh zmluvy s Izraelom, vyvádzal za noci z egyptského otroctva utekajúci ľud a ukazoval mu cestu do slobody (Ex 13, 21). Ale veľkonočná svieca, paškál je aj symbolom pre Krista. Prv bolo zvykom zapáliť veľkonočný oheň iskrou vykresanou z kameňa. Tak už táto iskra poukazovala na Krista, ktorý z tmy svojho skalného hrobu vystúpil ako Zmŕtvychvstalý. Predovšetkým však je paškál sám symbolom Krista. Kto kráča do chrámu v sprievode za ním, má myslieť na slovo Kristovo: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života“ (Jn 8, 12).

Symboliku veľkonočnej sviecy, ktorá poukazuje na Krista, robí ešte viditeľnejšou zvyk, keď knaz do nej vrýva Kristov kríž, k tomu alfu a omegu, prvé a posledné písmeno gréckej abecedy, čo pripomína Kristove slová: „Ja som... začiatok a koniec“ (Zjv 21,6). Nakoniec poznačí sa na svieci aj letopočet a vblačí sa do nej päť tymiánových zín ako znak piatich

oslávených rán na tele zmŕtvychvstalého Pána.

Na ceste k oltáru sa procesia trikrát zastaví a trikrát sa ozýva zvolanie „Lumen Christi – Deo gratias!“ (Svetlo Kristovo – Bohu vďaka!). Potom sa paškál vystaví na vyvýšený svietnik a incenzuje sa. No a nakoniec sa spieva veľkonočná chvála, hymnus Exultet, krásny poetický text. Táto veľpieseň späťne poukazuje na híbku dejín spásy. Spomína veľkonočného Baránka, ktorého krv na dverách Izraelitov v Egypte nedala vstúpiť anjelovi smrti; a pripomína exodus, oslobodenie Izraela z tamojšieho otoctva. A pripomína aj exodus Krista zo smrti v noci „v ktorej Kristus rozlámal okovy smrti a vŕazne vstal z hrobu“. Spieva o šťastnej vine Adama, pre ktorú k nám prišiel tak vznešený Vykupiteľ: „..... aká nevyspytateľná je tvoja láska! Aby si vykúpil otroka, vydal si na smrť vlastného Syna!“ Pieseň Exultet končí so želaním: „Nech ju nájde horieť ranná zornica, tá zornica, ktorá nikdy nezapadá: tvoj Syn Ježiš Kristus, ktorý slávne vstal z mŕtvych, osvecuje ľudstvo veľkonočným svetlom“

Svietnik na paškál bol v starej Cirkvi často veľkým umeleckým dielom. Príkladom toho je svietnik v Bazilike svätého Pavla v Ríme, dosiaľ zachovaný a užívaný. Prv bolo zvykom, že paškál horel počas bohoslužieb od Veľkej až do nanebovstúpenia. Potom zhaslo svetlo veľkonočnej sviecy ako znak toho, že Kristus sa navrátil do svojho prapôvodu, do Iona Najsvätejšej Trojice a vymyká sa nášmu

VEĽKONOČNÉ JUDÁŠE

250 ml mlieka., 30 g droždia., PL jemného kryštálového cukru., 500 g hladkej múky., 120 g masla., 2 žltky., 80 g medu., citrón., štipka soli., med pri podávaní

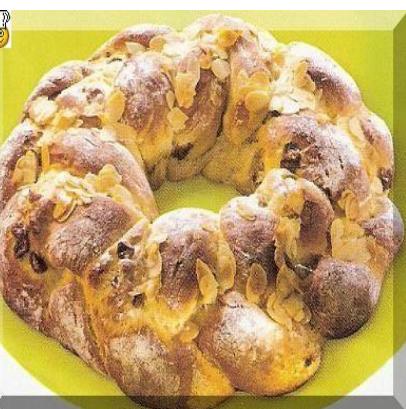
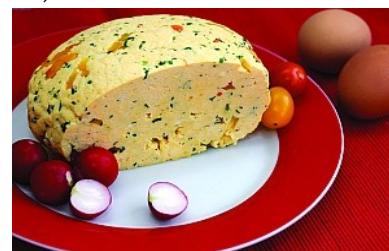
Postup: Asi v 100 ml vlažného mlieka rozmiešame droždie s cukrom a lyžicou múky a necháme vykysnúť. Zmäknutý tuk vymiešame so žltkami a medom do pevnista. Postupne primiešame múku, kvások, zvyšné mlieko, nastrúhanú kôru z citróna a sol. Spracujeme cesto, ktoré necháme kysnúť asi 30 minút. Z cesta od-krajujeme kúsky a formujeme z nich valčeky, ktoré skrútime do špirály. Ukladáme ich na vymostený plech a necháme ich ešte chvíľu kysnúť. Koláčiky vložíme do predhriatej rúry a pečieme 20 minút do zlatista. Ešte teplé judáše potrieme medom.

VEĽKONOČNÁ HRUDKA (pre celú rodinu)

10 vajec, 1 l mlieka, vegeta

Postup: 1. Vajcia rozšľaháme vo väčšej miske. Mlieko dáme varíť a do mierne vriaceho prilejem rozšľahané vajcia. Ochutáme vegetou, pripadne podľa chuti inými koreninami. Vajcia s mliekom varíme za stáleho miešania, kým zmes nezhustne.

VEĽKONOČNÝ VENIEC S HROZIENKAMI

500 g hladkej múky., ½ kocky droždia., 50 g cukru., 250 ml vlažného mlieka., vajce., 75 g Hery., 80 g hroziensk., žltok

Postup: Z múky, droždia, cukru, mlieka, vajcia, Hery a hroziensk vymiešame cesto. Necháme 60 minút kysnúť. Ešte raz cesto dobre premiešame, rozdelíme ho na 3 časti a upletieme veniec. Na vymostenom plechu potrieme veniec rozšľahaným žltkom a necháme ešte 15 minút kysnúť. Vložíme do vopred vyhriatej rúry a pri teplote 200°C pečieme 40 minút.

„Horniakov“ a volskými záprahmi odvážali na stavbu. Viete si predstaviť aké asi boli vtedy cesty? Väčšina z obyvateľov, ktorí začali stavať sa nedožila končenia stavby.

A predsa začali stavať. Aj vtedy boli nadšenci, skeptici čo neverili v úspech, ale aj takí čo stavbu odmietali. Mali predsa svoje domky aj kostol, ale keď postavili pevnosť Leopoldov, celú dedinu aj kostol im zo strategických dôvodov zvalali a museli sa prestaňovať na iné miesto a začať odznova. Určite boli aj takí, čo vraveli netreba nám kostol, možno stačí tá stodola, v ktorej sa dovtedy schádzali. Po dostavaní kostola mnohí sedliaci vyčlenili časť poľa, ktoré obrábali pre potreby kostola. Tak vzniklo pole, ktoré spoločne obrábali a peňažný výnos odvádzali do kostolnej pokladnice, bolo to akési veno kostola.

Natíska sa nám otázka: „Odkiaľ čerpali títo ľudia tú úžasnú vieri a silu?“ Ved’ do hotového kostola mohli prísť možno až ich prapraprnuci. Pre koho ten kostol stavali? Pre seba? Čo vedeli o budúcnosti? Určite mali pevnú vieri v Boha, boli húzernatí, statocní, skromní a veľmi pracovití. Ich vodiacia boli nevzdelení, ale mудri. Možno niektorí tušili, že v ďalekej budúcnosti budú

lepšie materiálne podmienky, ale príde duchovná degenerácia, že ľudia nebudú mať toľko síl a nadšenia, aby si možno o 100 rokov postavili kostol.

Som presvedčený, že aj dnes platí: „Každé zlo je na niečo dobré.“ Nebyť toho anonymného listu, tak tieto úvahy o statočnosti našich predkov by ma asi vôbec nenapadli.

Myslím, že si treba s úctou, vdákou a s veľkým obdivom spomínať na našich predkov.

Možno raz niekedy v budúcnosti si po-dobne spomenie niekto na nás pri využíva-ní novej „veľkej“ farskej budovy. Pretože sa môže naozaj splniť predtucha o vytláčaní náboženstva z verejného života a naši bu-dúci budú mať svoje priestory na spoločné užívanie, stretnávanie, ako máme my dnes náš kostol.

-J. Vančo-

V TOMTO ŽIVOTE NEMÔŽEME ROBIŤ VEĽKOLE-PÉ VECI. MÔŽEME ROBIŤ LEN MALÉ VECI S VEĽ-KOU LÁSKOU.

MATKA TEREZA

Kristus uskutočnil dielo ľudského vykúpenia a dokonalého oslávenia Boha predovšetkým svojím veľkonočným tajomstvom, v ktorom svoju smrťou zničil našu smrť a svojím zmŕtvychvstaním obnovil nám život. Preto Veľkonočné trojdne Pánovo umučenia a zmŕtvychvstania je žiarivým vrcholom celého liturgického roka. A tak ako je nedele vrcholom týždňa, je slávnosť Veľkej noci vrcholom liturgického roku.

ZELENÝ ŠTVRTOK

DEŇ SVIATOSTI KŇAZSTVA, EUCHARISTIE A LÁSKY

V dnešný deň - Zelený štvrtok, si pripomíname ustanovenie Oltárnej sviatosti, sviatosti kňazstva i Pánovo prikázanie o bratskej láske.

PREČO ZELENÝ ŠTVRTOK?

Ľudový názov pre deň Zelený štvrtok bol prevzatý z germánskeho bohoslužobného názvoslovia, zo slova „greinen“ - nariekať. V starej Cirkvi sa totiž v tento deň konalo zmierenie kajúcnikov. Biskup ich rozrešil a prijal do spoločenstva veriacich. Bol to deň vzrušeného, ľútostivého, ale i radostného plácu, keď sa verejní hriešnici po dlhšom pokání mohli zúčastniť na sviatostiach Cirkvi. Verejní hriešnici sa podobali suchým ratolestiam, ktoré sa dnes pokánim a rozhrešením zazelenali na strome Cirkvi. Na niektorých miestach sa v tento deň používalo rúcho zelenej farby.

MISSA CHRISMATIS

Na Zelený štvrtok sa pre nás kresťanov začína veľkonočné trojdne Zelený štvrtok, Veľký piatok a Biela sobota, obdobie utrpenia, smrti a zmŕtvychvstania Ježiša Krista. Na Zelený štvrtok predpoludním biskupi na pamiatku ustanovenia sviatosti kňazstva slúžia svätú omšu so všetkými kňazmi svojej

diecézy. Pri tejto omši nazývanej Missa chrismatis - Omša svätenia olejov biskup svätí tri druhy oleja: krizmu, olej katechumenov a olej chorých. Táto omša má byť prejavom jednoty kňazov s biskupom. Po homílii nasleduje obnovenie kňazských služiev.

PAMIATKA PÁNOVEJ VEČERE

Večerná omša sa slávi na pamiatku Pánovej večere. V liturgii Zeleného štvrtka už začíname akoby slávenie Veľkého piatku. Umývanie nôh učeníkom, ustanovenie Eucharistie pri Poslednej večeri, Ježišova modlitba na Olivovej hore v Getsemanskej záhrade a napokon jeho zajatie, sú hlavnými tématami dnešného večera a noci. Schádzame sa na oslávenie pamiatky Poslednej večere, pri ktorej Ježiš Kristus prv než seba samého vydal na smrť, zveril svojej Cirkvi novú a večnú obetu ako hostinu svojej lásky.

Správa o Poslednej večeri a o ustanovení Eucharistie patrí u prvých troch evanjelistov k statí o Ježišovom umučení a zmŕtvychvstaniu. V slávení večere je zjavné, čo znamená Ježišovo utrpenie, smrť a zmŕtvychvstanie pre neho samého i pre nás. Ježiš dáva svojim učeníkom chlieb a víno a hovorí: Toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás... Toto je moja krv, ktorá sa vylieva za vás i za všetkých na odpustenie hriechov. Ohlasuje svoju smrť a vysvetluje jej zmysel: za vás a za všetkých.

- Môžeš sa vyhýbať jeho slovu a jeho Cirkvi, ale jeho slovo a Cirkev ťa napriek tomu stále hľadajú.
- Môžeš si sám hľadať cesty, ale nemôžeš zabrániť, aby ťa Boh neviedol.
- Môžeš Boha zapierať, preklínať, ale nemôžeš zabrániť, **aby Boh bol.**

Ak si položíme otázku, kde čerpali Slováci silu počas obdobia prenasledovania, odpoveď nájdeme predovšetkým pri návštevách mariánskych svätín... Z týchto svätín, ako v Šaštíne a Levoči, sa táto sila šírila k veriacim do rodín a farností na celom Slovensku. Slovensko je povolané ponúknut Európe predovšetkým dar svojej viery v Krista a svojej oddanosti Panne Márii.

Kto bol Ján Pavol II.?

Človek plný Boha;
Človek plný milosti, milosrdenstva;

Človek plný lásky;
Človek spolupracujúci s utrpením a preto schopný prijímať trpiacich;
Človek citlivou vnímajúci sociálnu problematiku iného človeka;
Človek obranca života;
Človek milujúci iného až do krajinosti, do krajinosti odpustenia tomu, kto ho chcel pripraviť o život;
Človek, ktorý bol neúnavným zástancom pokoja medzi jednotlincami a národmi;
Človek, ktorý obetoval seba, aby zachránil iných.
Človek, ktorý dal svoj život, ako to videl u svojho Majstra Ježiša Krista.
Človek, ktorý bol naozaj dôstojným zástupcom Ježiša Krista na zemi, apoštol, ktorý Krista nielen ohlasoval, ale aj sám žil.

SPOMÍNAME NA JÁNA PAVLA II.

Už uplynulo sedem rokov od smrti tohto veľkého pápeža. Sv. Otec Ján Pavol II. odišiel k Pánovi dňa 2. apríla 2005 o 21.37. hod. – na vigíliu sviatku Božieho Milosrdenstva vo svojom súkromnom byte, odkiaľ sa modlieval svoju pravidelnú modlitbu Anjel Pána a odkiaľ požehnával svojich zverených.

Jeho posledné slová zneli:

„Hľadal som vás. Teraz ste ku mne prišli. A ja vám ďakujem.“ (slová patrili modliacemu sa davu na námestí sv. Petra)

„Som spokojný, budťe aj vy. Modlime sa spoločne s radosťou. Radostne zverujem všetko Panne Márii. Amen...“ (blízkym osobám pri svojej smrteľnej posteli)

Aj v našich spomienkach je však ešte stále živý a mnohým z nás prichádzajú občas na um niektoré z jeho vzácnych myšlienok. Majú nám vždy čo povedať:

„Láska nie je len niečím spontánnym a inštinktívnym: je to rozhodnutie, ktoré treba neustále potvrdzovať. Keď muža a ženu spája pravá láska, každý z nich berie na seba osud druhého ako svoj vlastný, aj za cenu námah a utrpení, aby ten druhý mal život a mal ho v hojnosti.“

„Cirkev buduje ten, kto vo vernosti svojmu krstu žije sväto, odmieta hriech, nesie s Kristom svoj križ a svojím príkladom ukazuje bratom náročnú a radostnú skutočnosť evanjelia.“

„Eucharistia je skutočne brána, ktorou sa nad zemou otvára nebo“.

- Môžeš Boha opustiť, ale nemôžeš zabrániť, aby ťa hľadal.
- Môžeš Boha nenávidieť, ale nemôžeš zabrániť, aby ťa mal rád.
- Môžeš sa rozhodnúť proti Kristovi, ale on sa na Golgotu rozhadol pre teba.

Na pozadí starozákonných zmlúv, ktoré boli predobrazmi, Ježiš ustanovuje novú zmluvu. Každá svätá omša je preto skutočným sprítomnením Kristovej vykupiteľskej smrti. Ježiš nám zo svojho obetného stola podáva najväčší dar - svoje telo a krv - ako prameň nového života.

Ked' oslavujeme ustanovenie Oltárnej sviatosti, naša radošť je taká veľká, že na chvíľu zabúdame na smútok, ktorý prevláda v týchto dňoch a spievame slávnostné Glória za zvuku organa a za mohutného hlaholu zvonov. Radosť z nesmierneho Pánovho daru vzápäť vystrieda hlboký smútok z Judášovej zrady i smútok z našich vlastných hriechov, krívd a zrád, za ktoré Ježiš podstúpi smrť na kríži. Preto umíkne jasavý hlas zvonov i zvoncov, utíchne vznesený zvuk organa a až do

ná spoločenstvo s Kristom na jeho smrti a oslávení; znamená aj spoločenstvo s tými, čo jedia z tohto chleba a so všetkými, za ktorých Kristus zomrel.

Evanjelista Ján vykladá Ježišovu cestu ako lásku „do krajinosti“, až do krajinosti svojej božskej a ľudskej možnosti. Jeho božská veľkosť je zrejmá od umývania nôh až po kríž. Umývanie nôh je ako Večera; predstavenie toho, čo sa stane na kríži: je to láska, ktorá slúži, a oddanosť až na smrť. Láska je životným zákonom Krista a jeho Cirkvi.

Kristus ponúkol Otcovi obetu svojho života a zároveň ju už nekravým spôsobom vopred vykonal. Oddelil telo od krvi, ako to bolo zvykom pri všetkých starozákonných obetach a vykonal obetnú hostinu. Prijali sme jeho telo a krv. Teraz sa už začína uskutočňovať Kristova krvavá obeta.

Ježiš odchádza do ticha Getsemanskej záhrady, aby sa tam v modlitbe k svojmu Otcovi pripravil na utrpenie a smrť. Tento odchod nám teraz pripomína prenesenie Oltárnej sviatosti buď na bočný oltár, alebo do bočného bohosrstánku niekde vo

Veľkonočnej vigílie ich nahradia tupé drevené údery klepáčov.

Svätý Pavol v druhom čítaní z listu Korintánom podáva prvú písomnú správu o ustanovení Eucharistie. V čase evanjelizácie Korintu, teda asi dvadsať rokov po Kristovej smrti (okolo roku 50), táto správa už mala ustálenú formuláciu, ktorá sa nachádza v evanjeliách.

Pán Ježiš pod podobou chleba a vína dáva svoje telo a krv. Účasť na tejto večeri znamená

vedľajšej kaplnke.

Po prenesení Eucharistie sa spoločne spieva eucharistický hymnus Ctime túto Sviatosť slávnu, pri ktorom môžeme za obvyklých podmienok získať úplné odpustky.

Pán Ježiš v Getsemanskej záhrade bdel v modlitbe. Apoštoli od únavy zaspali. Ježiš ostáva sám, celkom opostený. Túto opustenosť symbolizuje nielen otvorený prázdnny svätostánok a zhasnuté večné svetlo pred ním, ale aj obnažovanie oltárov a odnáša-

nie všetkých predmetov z nich. Kristus prezíva smrteľnú úzkosť a prosí apoštолов, aby s ním bedlili: Bedlite a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Je to výzva aj pre nás. V duchu ostařme v tichej adorácii s Kristom v Getsemanskej záhrade.

VEĽKÝ PIATOK

DEŇ UMUČENIA A SMRTI PÁNA JEŽIŠA

Vo veľkopiatických obradoch si pripomíname Pánovo utrpenie, ktoré sa začalo v Getsemanskej záhrade, až po jeho umučenie a smrť na kríži.

Kristus trpí aj dnes našimi hriechmi. Ak dopúšťa utrpenie, tak len preto, že pozná dobro, ktoré môže z neho vzísť.

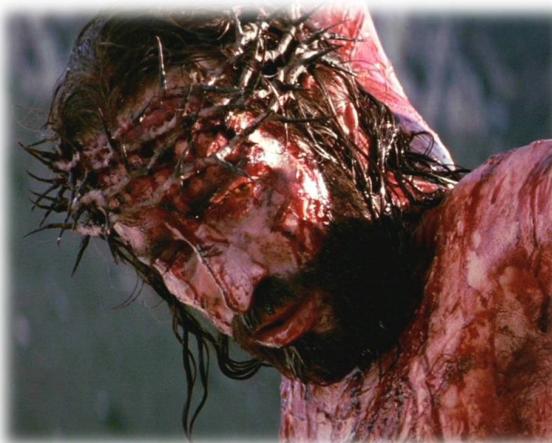
Ak nebude chýbať pokora. Pokora a pokánie stojí na začiatku každého obrátenia.

Veľký piatok je o pokore. O poznaní pravdy, ktorá nás vyslobodí. Je o priatí seba. Svojich slabostí. Je o priatí slabostí našich blížnych. Veľký piatok je o človeku.

A o Bohu, ktorý mu z kríža podáva ruku. Aby mohol vstať. Lebo je stále milovaným synom a dcérou svojho Boha. Aj keď zašpičnený hriechom. Lebo Boh nepozná žiadne obmedzenia.

Veľký piatok je o nás. O našej nevere a vernosti Boha.

Podľa pradávnej tradície Cirkvi nikde na svete neslúži svätá omša, pretože ju kravým spôsobom na kríži slúži sám Pán Ježiš –

za Cirkev, jej predstavených i za všetkých jej členov, za svetských predstaviteľov, za nekresťanov i neveriacich, za celý svet.

POKLONA SVÄTÉMU KRÍŽU

Kríž je znakom spásy. Na kríži sa Pán Ježiš za nás obetoval, na kríži vykúpil ľudstvo z otroctva hriechu. Preto máme kríž vo zvláštnej úcte. Dnes si osobitne pripomíname Kristovu vykupiteľskú smrť na dreve kríža, a preto dnes preukazujeme krížu zvláštnu úctu.

na oltári kríža prináša za nás obetu svojho tela a krvi. Jeho smrť nám pripomína aj dnešná liturgická farba – farba krvi. Cirkev nás teda v dnešný deň upriamuje iba na Kristovo utrpenie a na jeho smrť na kríži a chce, aby sme o Ježišovom utrpení a smrti nielen uvažovali, ale ho aj nosili vo svojom srdci.

Na začiatku ľutujeme, že aj my sme prispeли svojimi hriechmi k utrpeniu Pána Ježiša. Na znak toho si knáz pred oltárom ľahne na tvár. Robí to v hlbokej pokore pred svojím Pánom, ktorý je až do prachu zeme pokorený a potupený. Veriaci vtedy kľačia a v tichej prosia každý za seba, aby im Pán odpustil.

BOHOŠLUŽBA SLOVA

V rámci bohoslužby slova sa čítajú alebo sa spievajú pašie - dejiny Pánovho umučenia, modlí sa slávnostná modlitba veriacich, ktorá je dlhšia a pochádza od prvých kresťanov. V nej prosíme Boha

VIEŠ O TOM???

25. MAREC – DEŇ POČATÉHO DIEŤAŤA

O čom je naše spoločné svedomie...?

Chráňme život od počatia...

„Ved' ty si stvoril moje útropy, utkal si ma v živote mojej matky. Chválim ňa, že si ma utvoril tak zázračne; všetky tvoje diela sú hodné obdivu a ja to veľmi dobre viem. Moje údy neboli utajené pred tebou, keď som vznikal v skrytosti, utkávaný v hlbinách zeme. Tvoje oči ma videli, keď som ešte neboli stvránený, a v tvojej knihe boli zapísané všetky moje dni, len pomyslené, lebo som ešte ani jeden neprežil...“

(Ž 139, 13 -16)

Kedy som sa stal človekom (Alebo životopis každého z nás)?

- ♥ údery srdca začínajú medzi 18. a 25. dňom
- ♥ základy nervového systému sú položené okolo 20. dňa
- ♥ okolo 42. dňa je sformovaná kostra, sú prítomné reflexy
- ♥ mozgovú činnosť môžeme zaznamenať prístrojom na 43. deň
- ♥ v 8. týždni je vytvorený mozog a všetky orgány tela
- ♥ ak poštaklím plod na nose, stočí hlavičku na opačnú stranu
- ♥ v 9. a 10. týždni dieťa žmurmá, prehľtáva, pohybuje jazykom a keď sa dotknete dlane, zovrie ju v päť
- ♥ v 11. týždni plod zreteľne cmúľa prst, vdychuje amniovú tekutinu do vyvinutých dýchacích orgánov
- ♥ nechty na prstoch sú prítomné v 12. týždni, mihalnice v 16. týždni
- ♥ okolo 12. týždňa pracujú všetky telové orgán

BOH V STUDNI PRÍBEH

Raz sa skupina Cigánov zastavila pri studni na jednej kopanici. Na dvor vyšlo asi päťročné dieťa a zvedavo si ich obzeralo. Očaril ho najmä jeden Cigán. Bolo to poriadne chlapisko. Vytiahol zo studne vedro vody, rozkročil sa a pil z neho. Pramienok vody mu stekal po krátkej hustej ryšavej brade. Veľké drevené vedro držal v mohutných rukách ako nejakú šáločku. Keď sa napil, rozviazal si pestrofarebný pás a poutieral si ním tvár. Potom sa naklonil a zahľadel sa do studne. Zvedavé chlapča sa postavilo na prsty, aby ponad okraj studne zistilo, na čo sa Cigán pozera. Obor si dieťa všimol, usmilal sa a vzal ho do náručia. „Vieš, kto je tam dole?“ Dieťa zavrtelo hlavou. „Je tam Boh,“ povedal. „Len sa pozri,“ a podržal dieťa nad studňou. Tam dole, v nehybnej vode, dieťa ako v zrkadle videlo svoj vlastný obraz... „Ved' to som ja!“ „Tak!“ povedal Cigán a jemne ho zložil na zem. „Teraz už vieš, kde je Boh.“

Darčeky

Ben nosil päť dní v týždni oblek a kravatu. Jeho manželka Debbie raz za mesiac zašla do obchodu, kde si kupoval obleky, a požiadala predavača, aby mu k obleku vybral kravatu. Predavač mal zoznam Benových oblekov, a tak sa k nim kravaty vždy hodili. A Ben sa každému pochválil, aká pozorná je jeho žena. Ráta sa predovšetkým nápad, a nie cena.

Ide nielen o darčeky k sviatkom, na ktoré u tohto typu človeka neslobodno zabúdať, ale i o časté obdarúvanie mimo veľkých dní, len tak, hocikedy.

Skutky služby

Mary sa spolu s kamarátkou na materskej dovolenke rozhodli, že sa zúčastnia na kurze varenia v miestnej strednej odbornej škole pre kuchárov. Zatiaľ čo jedna bola na vyučovaní, druhá sa venovala svojim i jej deťom a potom sa vystriedali. Proste si pomohli prakticky – povaraním detí.

Skutky služby znamenajú urobiť niečo, o čom viete, že by sa to vášmu partnerovi páčilo. Môžu to byť aj maličkosti – napríklad povysávať, umyť riad, dať umyť auto, prebalíť bábätko, navariť obľúbené jedlo, udržiavať v poriadku miesto, na ktorom partnerovi záleží...

Fyzický kontakt

Tipy: položiť manželovi ruku na rameno,

PRÍBEH

O DVOCH VLKOCH

Jeden večer vzal starý Indián svojho vnuka a rozprával mu o bitke, ktorá prebieha vo vnútri každého človeka. Povedal mu: „Chlapče, ten zápas v každom z nás sa odohráva medzi dvoma vlkmi. Jeden je zlý. Je to hnev, závisť, žiarlivosť, pýcha, lakovstvo, hrubosť, nenávisť, chlipnosť, falošnosť, lenivosť a egoizmus. Ten druhý je dobrý. Je to láska, radosť, viera, pokoj, nádej, sebaovládanie, skromnosť, empatia, štedrosť, vernosť a súcit.“ Vnuk o tom všetkom premýšľal a po chvíli sa opýtal: „A ktorý vlk zvíťazí?“ Starý Indián odpovedal: „Ten, ktorého kŕmiš“

učesať prstami manželke vlasy, namasírovať jej šíju alebo chrbát, dotknúť sa jej ruky, keď jej podávate šálku kávy, držať ženu pevne v náručí, keď smúti – to všetko sú vyjadrenia lásky.

AKO ROZPOZNÁME TEN PRAVÝ JAZYK

Najlepšie ho vidieť na túžbach, potrebách partnera a tiež na nedostatku, na ktorý sa sťaže – keď mu čosi konkrétné chýba. Alebo si všímajme spôsob, ako on vyjadruje lásku. Alebo sa spolu jednoducho na túto tému porozprávajme. Človek hovoriaci istým jazykom potrebuje v nám zažívať prejavu denne alebo ozaj často.

-www.miriam.sk-

K oltáru sa prinesie zahalený kríž a kňaz ho bude postupne odhalovať, pričom zaintonuje výzvu "Hľa, drevo kríža". Organista so spevákmi odpovie "Podľme, pokloňme sa". To sa bude opakovať trikrát.

Od odhalenia kríža až po sobotné obrady Veľkonočnej vigílie si na znak osobitnej úcty pred krížom kľakáme tak, ako aj pred svätostákom.

SVÄTÉ PRIJÍMANIA

„Vždy, keď budete jesti tento chlieb a piť tento kalich, zvestujte Pánovu smrť, kym nepríde“, hovorí nám sv. Pavol (1 Kor 11, 26). Jeme teda spásenosné ovocie stromu kríža.

Svojou výkupiteľskou obetou nám Kristus opäť získal večný život, ktorý sme stratili Adamovým hriechom. Zálohom tohto večného života je účasť na obetnej hostine Kristovho kríža. On sám hovorí: „Kto je moje telo a pije moju krv, má v sebe večný život.“

Všetci veriaci sa v tento deň postia od mäsitých pokrmov a najest sa možno za deň len raz do sýtosti. Je to deň pôstu, pokánia.

ODPUSTKY

V tento deň je možné, za obvyklých podmienok, získať úplné odpustky: podmienkou je nábožná účasť na poklone krížu pri obradoch Veľkého piatku.

VEĽKONOČNÁ VIGÍLIA

OSLAVA ZMŘTVYCHVSTALÉHO KRISTA

Podľa pradávnej tradície je dnešná noc očakávaním Pána a vigília, ktorú v dnešný večer slávime, nám pripomína svätú noc, v ktorej Pán vstal z mŕtvych. Počas dnešnej noci Cirkev bdie, očakáva Pánovo zmŕtvych-

....láska na kríž pribitá...zradil som ťa .. vyvolený ľud, čo zradil svojho Boha . tak taký som ja . twoj nehoďný sluha, stojaci v daždi nahý pred tebou . a ty mi žehnáš . z kríža dávaš požehnanie . nahý Boh, daň za moje milovanie . nahota za nahotu, láska za lásku . odpust, ak môžeš, malej pobehlici, čo nielen teba nosí v srdci . nevedel som, že patrí ti mám celý . zišiel som z cesty, ty zostal si mi verný . na kríži, z ktorého sa nedá zísť . prepáč, mňa nepríbili . ja udieral som kladivom . ešte nie, neumri . ešte to nie je všetko . ešte je len polnoc .

ďaleko do rána . táto noc bude dlhá . potrebujem rozhrešenie . prosím o zmluvanie .ty nie si môj milý . odpust mi moje viny . nie som prvý, a vieš, že ani posledný . twoj neverný...

vstanie a slávia ju sviatostami kresťanského zasvätenia.

Je to noc, keď Kristus premohol smrť, keď vstal z mŕtvych. Kristovo zmŕtvychvstanie je základom našej viery a nádeje; krst a birmovanie nás uvádzajú do veľkonočného tajomstva: spolu s ním sme zomreli, s ním sme boli pochovaní, s ním vzkriesení a s ním budeme aj kraľovať.

Veľkonočná vigília, v ktorej Hebreji očakávali nočný príchod Pána, ktorý ich vyslobodil z faraónovho otroctva a neskôr ju slávili ako pamiatku každý rok, bola predobrazom budúcej pravej Kristovej noci, noci pravého oslobodenia, v ktorej „Kristus rozlámal okovy smrti a víťazne vstal z hro-

bu" (veľkonočný chválospev). Dnešná liturgia pozostáva z piatich časťí:

OBRAD SVETLA

Tento obrad nám ukazuje, že vzkriesený Kristus neumiera, ale žije novým, večným životom a svieti celému svetu. V rámci tohto obradu sa posväti a zapálí veľkonočná svieca - paškál. Paškál je označený číslicami tohto kalendárneho roka a prvým a posledným písmenom gréckej abecedy – alfa a omega, ktoré symbolizujú, že Kristus je počiatok i koniec všetkého. Kňaz vloží do sviecie aj hrudky tymianu na pamiatku oslávených Kristových rán.

Potom nasleduje veľkonočný chválospev. Kňaz nás v ňom vyzve k radosti, ospieva dnešnú slávnosť, Božiu dobrotu, vznešený spôsob nášho vykúpenia a nakoniec po prosí nebeského Otca, aby nám svietil v našom živote svetlom, ktorým je Ježiš Kristus, a ktorého zažatá veľkonočná svieca symbolizuje.

BOHOSLUŽBA SLOVA

Je dlhšia ako zvyčajne môže ju tvoriť až 7 čítanie zo Starého zákona+ epištola (čítanie z Nového zákona) + evanjelium. Jednotlivé texty nás informujú o dôležitých veciach od stvorenia sveta, cez povolanie Abraháma až po Pánovo zmŕtvychvstanie. Po epištole opäť naznieva Aleluja. Aleluja je hebrejské slovo a doslova značí: chváľte Boha. Ale už v Starom zákone stráca svoj zúženy význam a stáva sa jasavým pozdravom. Aleluja je najstarším spevom radosti, najmä veľkonočnej.

SVÄTENIE KRSTNEJ VODY

V tejto časti sa posväti voda, ktorá sa používa počas veľkonočného obdobia pri krste. A obnovíme si krstné sľuby. Verejne sa zriekneme hriechu, vyznáme svoju vieru, a tak duchovne obnovíme svoj krst. Všetky tieto úkony a slová nám majú pripomenúť náš vlastný krst.

OBETA SVÄTEJ OMŠE

Bohoslužba teraz pokračuje slávením Eucharistie. Prosme Boha, aby nás v túto noc premenil na takých, akých nás chce mať On. Prijatím viditeľného chleba sa spojíme s telom a krvou vzkrieseného Pána, a to bude zárukou nášho vzkriesenia pri jeho druhom príchode.

OBRAD VZKRIESENIA

V našich krajoch sa podľa prastarej tradície slávi Kristovo vzkriesenie osobitným obradom vzkriesenia. Procesia na oslavu vzkrieseného Pána je slávnostným zvestováním Kristovho zmŕtvychvstania a výzvou celému stvoreniu, aby sa pripojilo k triumfu Vítaza nad smrťou.

Nech nám tento obrad pripomene to najkrajšie posolstvo života, aké človek človeku tejto planéty môže zvestovať. Nech naplní naše srdcia radostou, ktorú nám nikto nebudе môcť vziať a istotou, ktorú nám prináša

deniny aj k nášmu výročiu a k žiadnemu sviatku mi nezabudne poslať kvety, lenže tie dary mi pripadajú prázne. Rick na mňa nikdy nemá čas. Nikam spolu nechodíme, nikdy spolu nič nepodnikneme ako párs a sotva sa pozhvárame. Hnevám sa, len keď na to pomyslím. Úpenlivo som ho prosila, aby so mnou strávil čas, a on povedal, že ho kritizujem. Požiadal ma, aby som ho láskavo prestala otravovať a nechala ho na pokoji. Že by som vraj mala byť vdăčná, že má dobrú prácu, neberie drogy a nepodvádzza ma. No teda, prepáčte mi, ale to predsa nestačí. Ja chcem manžela, ktorý ma bude mať rád a pre ktorého budem dôst dôležitá na to, aby so mnou trávil čas."

Rick hovorí jazykom darov, Carla túži po jazyku pozornosti. V prvých rokoch jeho darčeky ako výrazy lásky prijímal. Pretože však ignoroval jej primárny jazyk lásky, jej citová nádrž je teraz prázdna a jeho darčeky jej už toho veľa nehovoria.

Ak Carla a Rick dokážu objaviť primárny jazyk lásky toho druhého a hovoriť ním, môžu do manželstva vrátiť vrely cit. Určite nie zamilovanosť, ale niečo oveľa dôležitejšie – že sa navzájom rešpektujú, obdivujú a cenia si osobnosť toho druhého a že spolu chčú byť a žiť v dôvernom vzťahu. Práve o takom manželstve ľudia snívajú a ten sen sa môže stať skutočnosťou, ak sa obaja partneri naučia hovoriť primárnym jazykom lásky toho druhého. Pritom jeden nemusí cítiť ako prirodzené vyjadrovať a prejavovať sa tak, ako to ten druhý potrebuje. Ale robí to s úmyslom pomôcť a milovať. Stanú sa tak silnejšími rodičmi, budú lepšie pracovať ako tím a pritom deťom poskytnú pocit bezpečia a lásky.

Pozrime sa teraz, ako sa dá tento sen uskutočniť s každým z piatich jazykov lásky.

PÄŤ JAZYKOV LÁSKY

Slová uistenia

Ona voči nemu: „Som na teba hrdá a obdivujem, ako si zvládol tú situáciu s Róbertom.“ On voči nej: „Tá večera je výborná. Zaslúžiš si miesto v kuchárskej sieni slávy.“

Oceníť a pochváliť sa dá v podstate čokoľvek – samozrejme, myslené úprimne.

Pozornosť

On má jazyk lásky – pozornosť – a preto ho dáva poznáť svojej partnerke: „Bol by som rád, keby sme sa každý večer 15 minút rozprávali o tom, čo sme cez deň zažili.“

On pozná partnerkin jazyk lásky – pozornosť – nuž jej vedome vychádza v ústrety: „Naplánoval som nám spoločný víkend vo dvojici. Odteraz si takýto víkend užijeme aspoň raz za dva mesiace.“

Tu ide o venovanie nerozdelenej, sústredenej pozornosti tomu druhému a časté spoločné trávenie času spôsobom, po akom túži dotyčný.

vu zachytiť ten pocit zamilovanosti, aby boli znova šťastní. Len nevedia, ako by to so svojím manželom či s manželkou dokázali, pretože ich spoločný život zovšednel, stal sa nevýrazným, predvídateľným a oveľa menej uspokojujúcim.

ZAMILOVANÝ ALEBO MILUJÚCI PARTNER?

Až príliš veľa ľudí do manželstva vstupuje kvôli zážitku zamilovanosti, počas ktorého považujú svoj objekt lásky za dokonalý. Sú slepí a nevidia všetky jeho nedokonalosti a sú si úplne istí, že prežívanie ich lásky je jedinečné a že sú v celej histórii ľudstva úplne prví, ktorí sa tak hlboko milovali. Po istom čase sa im, samozrejme, otvoria oči a znova sa ocitnú s nohami na pevnej zemi, kde toho druhého vidia takého, aký naozaj je, s chybami aj so zlozvykmi. Obvykle sa zážitky zamilovanosti skončia „odmilovaním sa“.

Väčšina z nás sa už niekedy zamilovala, možno aj niekoľkokrát, a dnes sa na tieto skúsenosti pozerajú s hlbokou vďačnosťou, že v čase, keď ich city dosahovali vrchol, neurobili žiadnu hlúpost. Ale dnes sa ľudia posadnutostou zamilovanosti až príliš často nechávajú viesť a veľmi tým ubližujú svojim rodinám. Práve tak sa začínajú manželské nevery: vyhľadávaním prchavého pocitu, ktorý možno prežívali v čase chodenia alebo v prvých mesiacoch manželstva. Lenže keď pocity slabnú, neznamená to, že sa láska vytráca.

Medzi láskou a zamilovanosťou je rozdiel. Pocit zamilovanosti je dočasná, naivná citová reakcia, často s veľmi malým logickým opodstatnením. Skutočná láska je iná v tom, že potreby partnera kladie nad vlastné potreby a túži, aby partner rástol a bol šťastný. Skutočná láska dovoluje druhému rozhodnúť sa lásku opäto-

vať. Takáto láska vyžaduje obeť a tvrdú prácu. Väčšina párov sa dostane do bodu, keď sa tie vzrušujúce pocity zamilovanosti stratia a nie sú si istí, či toho, koho si vzali, ešte stále milujú. A práve vtedy sa musia rozhodnúť, či na svojom manželstve budú pracovať a prejavovať svojmu partnerovi lásku bez ohľadu na všetko ostatné, alebo svoj vzťah jednoducho nechajú zaniknúť.

Možno si vrváte: „Ale to znie strašne sterilne. Láska ako postoj s adekvátnym správaním?“

Áno, niektorí manželia skutočne milujú ohňostroje a túžia po nich: „A kde teda sú padajúce hviezdy, lietanie v oblakoch, neutichajúce vzrušenie? Čo všetky tie elektrizujúce bozky, žiariace oči a vzrušenie z milovania? Kde je tá úžasná istota, že som v jeho/jej očiach jednotka?“

To, samozrejme, nie je zlé. Niekedy sme skutočne za našu vernosť vo vzťahu takýmito pocitmi odmenení. Ale nemali by sme ich očakávať. Potrebujeme predsa, aby naši manželia či manželky doplnili našu nádrž lásky. Budú ju dopĺňať, ak budú hovoriť jazykom lásky, ktorému rozumieme.

PRÍBEH NEDOROZUMENIA

Pozrime sa na jeden konkrétny párs: „Jednoducho už necítim, že ma Rick miluje“, zverila sa jedného dňa Carla svojej sestre. „Náš vzťah je prázdný a ja si pripadám úplne sama. Bývala som v Rickovom živote to najdôležitejšie, ale teraz som asi dvanásťa v poradí – po jeho práci, golfe, futbale, skautoch, jeho pôvodnej rodine, aute a v podstate skoro po všetkom ostatnom. Povedala by som, že je rád, že som tu a plním svoju úlohu, lenže ma berie ako samozrejmosť. Iste, dáva mi krásne darčeky ku Dňu matiek, na naro-

vzkriesený Ježiš.

Ježiš vstal z mŕtvych. Nie pre seba. Pre nás. Aby sme my mohli žiť, aby sme sa mohli vrátiť domov k Otcovi. Aby obnovil náš vzťah s ním zomrel a vstal z mŕtvych. Aby sme my neumierali, on umrel raz a navždy.

Spravil z potupného nástroja utrpenia – križa, nástroja našej spásy. Ukázal nám, že patrí do nášho života. Rovnako ako sila, aj naša slabosť a bolesť. Križ. Nesmieme sa ho báť. Podobne ako naša sila, aj on nás formuje a pomáha mi odpovedať na otázku kto som.

Ženy v Ježišovom hrobe sú obrazom vernosti. Často ufrflané, uvravené, uštipačné, klebetné, ale aj, a to je v tejto chvíli dôležité, verné. Len ony, ženy, spolu s Jánom dokázali sprevádzať Ježiša na jeho križovej

ceste a zostali aj pod krížom. Všetci ostatní zutekali. Ony vytrvali. A Ježiš sa im za to odmeňuje. Práve ony sa stávajú hlásateľkami jeho zmŕtvychvstania. Boh nikdy nezbúda na svojich verných. Ženy z tohto evanjelia sú toho dôkazom.

*povedal som ti svoje áno . až dnes viem,
ako je to málo . že iba áno nestačí. dnes
pochopil som, že si náročný . a ja len slabý
žiačik v tvojej škole . obstojím? alebo
skončím ako suchá jabloň v záhone? ak je to
tvoja vôle, nech sa stane . no o jedno tā
prosim, pane . nechaj tú jabloň d'alej rást'.
po zime možno zarodí . tá jabloň verí
na zázraky . možno ju skôsí mráz, možno
vyzobú ju vtáky . daj jej čas . a ona možno
na jar zakvitne . nechaj ju v svojej záhrade .
jablkō bude znamenie .
dovol', nech v tvojich rukách dozreje .*

-Spracovala z internetu Terezka-

ZAŽAŤ LAMPУ

Matka Tereza z Kalkaty rozpráva: „Raz som navštívila starčeka, na ktorého všetci zabudli. Býval sám v jednej izbe v strašných podmienkach. Chcela som mu vyčistiť dom, ale on povedal: - To je dobré! Nakoniec mi však dovolil, aby som mu upratala a vyčistila izbu. Našla som tam aj starú zaprášenú lampu, ktorá sa povaľovala v kúte. Opýtala som sa ho: - Prečo nezažnete lampa? - A pre koho by som ju zažal?! - odpovedal smutne. - Nik ku mne nepríde na návštavu. - A ak by vás niekto prišiel navštíviť, zažali by ste ju? - Áno, ak budem počuť hlas niekoho, kto ma príde navštíviť. Často som za ním posielala jednu sestru. Po niekoľkých mesiacoch mi starec odkázal: - Povedzte matke, že svetlo, ktoré zažala v mojom živote, jasne žiarí! Lampa je zažatá!“

...áno Pane, bez teba sotva. Ty si musel prísť na tento svet, aby si ho obrátil naruby. Kde by došlo ľudstvo, keby si nám ako človek nepovedal a aj neukázal, o čo ide nášmu Otcovi. Láska k nám, ta Pane hnala prísť a poučiť hriešnika o tom, že všetci sme ľudia, ktorí sú poznámení porušenosťou, vyplývajúcou z nášho hriechu. A preto musíme neustále žiadať Otca o odpustenie. Bez odpustenia nášho Otca by sme sa nepohli z miesta. Na každom kroku urobíme nejakú chybu, stále sa topíme v hriechu svojich plánov bez Boha. Tak málo s tebou počítame Pane a preto nevládzeme vzdorovať hriechu.

...a povedal im:

„Tak je napísané, že Mesiáš bude trpieť a tretieho dňa vstane z mŕtvych a v jeho mene sa bude všetkým národom, počnúc od Jeruzalema, hlásať pokánie na odpustenie hriechov. Vy ste toho svedkami.“ Lk 24, 46-48

Skôr ako príde k Otcovi bude trpieť. Musí trpieť, lebo my nechceme nielenže odčiňovať svoje hriechy, ale ich ani odstraňovať. To sa nedá, to nejde, nedokážem to a ešte veľa ďalších výhovoriek predkladáme Otcovi ako presvedčivý argument. Práve preto musel trpieť nevinný. A predsa to nevzdal a hlásal pokánie. Kto to môže pochopiť, nech pochopí. Pomôžte mi zachrániť svet pred záhubou, prežívajte pokánie, túžte zmeniť svoje životy podľa obrazu Krista, ktorý tak miloval, že neváhal zomrieť pre tú lásku. Odpustil som vám, preto aj vy odpúšťajte svojim blížnym.

Toto je cesta do neba a my vieme, že sa môžeme dostať k Otcovi, len cez pokánie, cez lútosť a odpúšťanie, lebo cestu nám už vydláždil do neba Kristus svojou krvou. Vieme, že je to tak, veď sme toho svedkami. Svedkami, často mlákyymi v kúte svojho vlastného tieňa a strachu. Pán nás pozýva, aby sme boli svedkami jeho lásky k nám, aby všetci videli, že patríme Otcovi a z celého srdca ho milujeme.

Chceme milovať Otca, chceme milovať blížnych, lebo sme svedkami toho, ako Otec miluje nás. Veľká zmena nenastane v tvojom živote vtedy, keď si uvedomíš ako ty veľmi miluješ Boha, ale vtedy, keď si uvedomíš a uveríš, ako bezpodmienečne si ním milovaný ty.

-net-

SÚ ŠTYRI VECI, KTORÉ SA UŽ NEDAJÚ NIKDY VRÁTIŤ:

KAMEŇ ... KEĎ STE HO UŽ HODILI.

SLOVO ... KEĎ STE HO UŽ VYSLOVILI.

PRÍLEŽITOSŤ ... KEĎ STE JU PREPÁSLI.

A ČAS ... KEĎ UŽ UPLYNUL!

Partnerstvo

JAZYK LÁSKY V MANŽELSTVE

Ktosi raz povedal: „Najlepší spôsob, ako milovať vaše deti, je milovať ich matku (otca).“

Kvalita vášho manželstva podstatne vplyva na vaše správanie k deťom a na to, ako prijímajú lásku. Ak je vaše manželstvo zdravé – obaja partneri sa k sebe správajú láskavo, slušne a s úctou – budete sa vy a váš manžel alebo vaša manželka pri výchove cítiť a správať ako partneri. Ak sa však jeden k druhému správate kriticky, stroho a bez lásky, je veľmi nepravdepodobné, že budete pri výchove jednotní. A vnímané deti to, pochopiteľne, vycítia.

Nenahraditeľným prvkom šťastného manželstva je láska. Presne tak, ako má citovú nádrž lásky vaše dieťa, máte ju aj vy. A má ju aj váš partner. Všetci chceme cítiť, že nás naši manželia/manželky milujú, pretože potom je náš svet veselý a rozriarený. Ale ak je nádrž lásky prázdna, naše vnútorné nahlodáva stiesnený pocit: „V skutočnosti ma nemiluje.“ A celý svet nám potemnie. Značné percento nevier a nedorozumení v manželstvách pramení práve z týchto prázdnnych nádrží lásky.

Ak sa chcete cítiť milovaní a umocňovať vo svojom dieťati pocit, že je milované, potrebujete sa naučiť hovoriť primárny jazykom svojho manžela alebo manželky. Ako manžel alebo manželka zistíte, že jeden z piatich jazykov lásky sa k vašim vnútorným pocitom prihovára dôvernejšie než tie ostatné. Vo chvíli, keď vám partner vyjadruje lásku v tomto primárnom

jazyku, sa cípite skutočne milovaní. Páči sa vám všetkých päť jazykov lásky, ale tento pre vás znamená najviac.

Tak ako sa od seba odlišujú deti, líšia sa od seba aj dospelí. Len zriedkakedy mávajú manžel a manželka rovnaký primárny jazyk lásky. Nemyslite si, že na vášho partnera platí váš vlastný jazyk lásky alebo ten, ktorý ste sa naučili od svojich rodičov. Sú to dve najčastejšie chyby. Možnože váš otec hovoríval: „Syn môj, žene nos stále kvety.“ Nič nie je dôležitejšie ako kvety.“ A vy teraz svojej manželke dávate kvety – lenže jej to nepripadá nijako svetoborné. Chyba nie je v tom, že ste málo úprimný, ale v tom, že nehovoríte jej primárny jazykom. Kvetom sa poteší, ale jeden zo zostávajúcich jazykov lásky by ju oslovil oveľa viac.

Ak spolu manželia navzájom nehovoria primárny jazykom toho druhého, ich nádrž lásky sa nenaplnia. Keď potom zostúpia z povznášajúcich výšin pocitu zamilovanosti, budú sa im ich nedorozumenia zdať významnejšie a ich mrzutosť voči partnerovi len vzrástie. Možno si spomínajú na vrelé city, ktoré kedysi prežívali, a snažia sa zno-

